

NEDJELJNA ČITANJA

Izl 17, 3-7; Ps 95, 1-2, 6-9; Rim 5, 1-2,5-8; Iv 4, 5-42

U današnjem evanđelju je zanimljiva slika Isusa koji sjedi i čeka na zdenču. To je slika Boga koji nas čeka, koji je žedan naše vjere i povjerenja u njega. Tražeći strankinju iz naroda s kojim Židovi nisu u dobrim odnosima da mu da piti Isus ruši sve barijere te se pojavljuje kao onaj koji sve povezuje u jedno. Bog nije onaj koji razdvaja, već spaja sve ljude budući je svima Stvoritelj i Otac, bez obzira na vjeru, rasu i nacionalnost. Bog je žedan susreta s nama, on je žedan naše vjere i povjerenja, a istovremeno u nama pobuđuje žeđ za sobom, jer samo on utažuje iskonsku potrebu našega tijela da budemo ispunjeni njegovom milošću kako bismo provodili njemu ugodan život. Isus ženi ubrzo daje do znanja kako poznaje njezino traganje i nemir, što je simbolizirano kroz ženinu žeđ, budući je i ona došla na zdenac po vodu. Isus joj nudi živu vodu od koje više neće ožednjati. Time naglašava kako za čovjekov radostan i ispunjen život nije dovoljno samo udovoljiti tjelesnim potrebama, već je potrebno napojiti dušu Bogom koji je nepresušan izvor milosti i života kojeg nam daje u izobilju. Žena je otvorena za Isusovu besjedu te joj on pedagoški pomalo otkriva sebe kao onoga kojega svijet čeka od svog postanka. Isus traži da pozove muža, na što ona odgovara kako ga nema, a Isus se u tom trenutku predstavlja kao onaj koji poznaje tajnu njezinog srca. Ovo je zapravo ženina ispovijed da se nalazi u grijehu i da je potrebna pomoći te se time otvara Bogu da djeluje. Budući se žena potpuno otvorila onome s kime razgovara, Isus joj se objavljuje kao onaj koga najavljuju proročki spisi kao Mesiju. Nakon te spoznaje, ona više ne postavlja pitanja već čuvši riječ Božju, ostavila je vrč i krenula u grad, tj. ostavila se svega onoga što ju je sputavalo i vezivalo za ovosvjetsku prolaznost te je postala glasnik radosne vijesti koja proizlazi iz osobnog susreta s Bogom. Ženina riječ okupila je Samarijance oko Isusa koji se sada osobno uvjeravaju u istinitost onoga što su čuli od žene, štoviše, u Isusu su prepoznali samog spasitelja svijeta. Ovdje se jasno ocrtava kako je svjedočanstvo pojedinca koji je susreo Krista vrlo važno za obraćenje drugoga, ali tek kada čovjek osobno susretne Boga, dolazi do promjene u njegovu životu. Samarijanci na koncu mole Isusa da ostane s njima te on uslišava njihovu molitvu. I mi se trebamo učiti od Samarijanaca te svakodnevno moliti Isusa da ostane s nama, tj. da mi trajno ostanemo s njime, da nas nitko i ništa od njega ne rastavi.